

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/452/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1708201327
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1708201327.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s. IČO: 35 697 270, Metodova ul. č. 8, Bratislava, proti žalovanému: H. Y., X.. XX. XX. XXXX, X. L. M. N.. Č.. XXX, J., zastúpený opatrovníčkou: Simona Nagyová, súdna tajomníčka Okresného súdu Pezinok, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, IČO: 42 326 923, Park Angelinum č. 2, Košice, zastúpený advokátom: Mgr. Peter Masarovič, Park Angelinum č. 2, Košice, o zaplatenie istiny 411,59 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 08. apríla 2015, č. k. 8C/118/2012 - 61, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 79,65 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 14. 09. 2006 do zaplatenia, do troch dní a vo zvyšku návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 115a ods. 2, § 156 ods. 3, § 200ea ods. 1 O. s. p., § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 4 písm. k), § 53 ods. 5, § 488, § 491 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 545a, § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 42 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách a vecne tým, že odporca porušil svoju povinnosť platiť za poskytnuté služby, na ktorú sa v zmluve o pripojení č. C., uzavretej dňa 11. 03. 2006 zaviazal, keď navrhovateľovi neuhradil faktúru č. 8765959464 za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od 09. 05. 2006, a s tým spojené ďalšie plnenia ako poplatky za odpojenie, či upomienky, čím porušil svoje zmluvné povinnosti, z dôvodu ktorého návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovel a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 79,65 eur s príslušenstvom od 14. 09. 2006, kedy mu uplynula lehota na dodatočné plnenie v zmysle pokusu o pokonávku zo dňa 30. 08. 2006. Zamietnutie návrhu vo zvyšku (331,94 eur), ktorú si navrhovateľ uplatnil titulom zmluvnej pokuty, odôvodnil vecne tým, že s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/91/2011 je daná povinnosť navrhovateľa podľa § 53a Občianskeho zákonníka zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút a zároveň viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, keď navrhovateľ ako dodávateľ v dojednanej zmluvnej pokute vôbec nerozlišuje situáciu, či v dôsledku porušenia zmluvných povinností, vznikne odporcovi ako spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu na začiatku alebo konci viazanosti zmluvným vzťahom, alebo vo vzťahu k porušeniu konkrétne ktorých zmluvných povinností prišlo. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 2 O. s. p. a vecne tým, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov a preto žiadny z účastníkov a vedľajší účastník na strane odporcu nemá právo na náhradu trov konania a k uplatneným trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo/9/2013 („trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných, skutkovo a právne takmer totožných veciach kde sa obsah jednotlivých podaní,

vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde“)

Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu a navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a priznať mu náhradu trov prvostupňového konania v sume 40,84 eur a odvolacieho konania v sume 23,33 eur. Vo svojom odvolaní uviedol, že jeho vstup do konania sa týkal len časti konania o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 331,94 eur, pričom prvostupňový súd návrh v tejto časti zamietol z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a vzhľadom na procesný úspech odporcu 62 % (81 % mínus 19 %, výpočet procesného úspechu účastníkov konania prvostupňový súd vôbec v odôvodnení rozsudku neuviedol), na ktorého strane aktívne vystupoval, mal mu súd prvého stupňa priznať 62 % z ním vyčíslených trov konania v sume 65,88 eur, tzn. 40,84 eur. Poukázal na rozhodovacia prax a aktuálnu judikatúru, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/73/2013, sp. zn. 6Co/219/2012, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/15/2014, rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09 a nález Ústavného súdu ČR ÚS/2257/08 zo dňa 07. 07. 2009 a iné. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ spojil do svojho návrhu dva skutkovo a právne samostatné nároky, keď jedným bolo hovorné a druhým nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty s tým, že do konania vstúpil na podporu spotrebiteľa, keďže navrhovateľ porušil spotrebiteľské práva odporcu, pričom v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty bol odporca, v dôsledku jeho procesnej aktivity úspešný, čím si splnil svoju funkciu a sledovaný cieľ, t. j. ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že svojou činnosťou napĺňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl. 169 Lisabonskej zmluvy, čl. 38 Charty základných práv EÚ, príslušnosť smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, ako aj vnútroštátnu právnu úpravu o ochrane spotrebiteľov) a navrhovateľ, ktorý neberie do úvahy súdnu prax a aktuálnu judikatúru v tomto smere, opakovane uplatňuje voči spotrebiteľom neprijateľné podmienky zo spotrebiteľských zmlúv, resp. ich moderuje do nárokov na náhradu škody.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že ho navrhuje zamietnuť a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Opatrovník odporcu sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti je vecne správny.

V posudzovanej veci si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi nárok na zaplatenie istiny 411,59 eur s príslušenstvom.

Z obsahu spisu vyplýva, že Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice (ďalej iba „Združenie“), súdu prvého stupňa oznámilo, že na strane odporcu vstupuje do konania ako vedľajší účastník, požiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a žiadal priznať trovy konania. Podaním zo dňa 08. 12. 2014 žiadal zamietnuť návrh v časti zaplatenia zmluvnej pokuty v sume 331,94 eur z dôvodu porušenia spotrebiteľských práv odporcu a zároveň sa vyjadril k otázke náhrady jeho trov konania.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (za ktorý sa podľa poznámka 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), je účinné od 15. 10. 2008 a bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Cieľom novej právnej úpravy podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu, bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu, ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Právo spotrebiteľov združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať

práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa,,"). Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že sám podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 O. s. p. zastupovať účastníka na základe plnomocenstva, alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 93 ods. 4 výslovne stanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z uvedeného je možné vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc konaní pred súdmi. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie vylúčený z voľby, akým spôsobom toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA vstúpilo do konania bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa, keď na jeho vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom, čo navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia, pričom v predmetnom konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu vystupovalo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, Petrovská č. 10, Skalica (do konania vstúpilo podaním zo dňa 24. 01. 2013, č. I. 31 spisu), z konania vystúpilo dňa 20. 03. 2014 (č. I. 42 spisu) a podaním zo dňa 14. 04. 2014 vstúpilo na strane odporcu do konania ako vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA.

Z uvedeného vyplýva, že odporca tohto konania ako spotrebiteľ nepožiadala vedľajšieho účastníka na svoju ochranu v tomto spore a je nutné zdôrazniť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako profesionálna organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, bez toho, aby sa vôbec s odporcom kontaktovala a zároveň splnomocnila právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účasti vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho do konania vstupuje.

Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že navrhovateľovi, úspešnému v odvolacom konaní právo na náhradu trov nepriznal, nakoľko návrh na ich priznanie nepodal a v odvolacom konaní mu ani žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.